

krav til fogedretten på vegne af fordringshaveren samt i den forbindelse adgang til at møde på vegne af en part under retsmøder, herunder under den efterfølgende udlægsforretning, hvor der ikke sker behandling af en tvist. Desuden bør møderetsmonopolet lempes således, at der indføres fri adgang til at møde på vegne af en part i fogedsager i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse af domme, kendelser forlig mv. om pengekrav, hvor der ikke sker behandling af en tvist.

Reglerne i den forenkledte inkassoproces er udformet således, at varetagelsen af partens interesser under sagen ikke forudsætter, at vedkommende er repræsenteret ved en advokat, hvorfor Justitsministeriet ikke finder det betænkeligt at ophæve møderetsmonopolet i disse sager. Justitsministeriet finder det heller ikke betænkeligt at ophæve møderetsmonopolet under udlægsforretninger i fogedsager, hvor der ikke skal ske behandling af en tvist, idet sådanne sager i dag i vid udstrækning behandles af ikke-jurister.

Herudover kan Justitsministeriet tilslutte sig forslaget fra 6 af udvalgets medlemmer om en yderligere lempelse af reglerne om advokaters møderetsmonopol. Det foreslås således, at der også indføres adgang for andre partsrepræsentanter end advokater til at møde i de tvistige sager i småsagsprocessen i overensstemmelse med udvalgets model B.

Justitsministeriet har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at reglerne i småsagsprocessen er udformet således, at varetagelsen af parternes interesser under sagens forberedelse ikke forudsætter, at vedkommende er repræsenteret ved en advokat. Dertil kommer, at sager omfattet af småsagsprocessen vedrører pengekrav under 50.000 kr., dvs. sager af relativt begrænset værdi, hvilket dog ikke i sig selv overflødiggør behovet for kvalificeret og høj faglig bistand. De fleste sager omfattet af småsagsprocessen antages generelt at have mindre vidtrækkende betydning for de involverede parter end sager af større værdi. Dette forhold samt konkurrenceøkonomiske betragtninger taler efter Justitsministeriets opfattelse for at ophæve advokaters møderetsmonopol også i denne type sager.

Justitsministeriet kan også tilslutte sig forslaget fra 6 medlemmer om, at en lempelse af advokaters møderetsmonopol tillige bør omfatte udlægsforretninger i fogedretten, hvor der skal ske behandling af en tvist. Justitsministeriet har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at de tvister, der opstår under udlægsforretningerne, typisk vil være »standardtvister« om f.eks. genstanden for udlæg, som andre end advokater vil kunne varetage på betryggende vis.

Herudover kan Justitsministeriet tilslutte sig udvalgets flertals forslag om, at mandatarreglen udvides så-

ledes, at ansatte i foreninger, interesseorganisationer og lignende, der virker som partsrepræsentanter i det arbejdsretlige system, med Justitsministeriets tilladelse kan møde i byretten i retssager vedrørende løn- og ansættelsesforhold, som foreningerne, interesseorganisationerne og lignende som mandatar udfører for deres medlemmer inden for foreningens interesseområde. Det fastsættes som en betingelse, at den ansatte har en dansk juridisk bachelor- og kandidatuddannelse. Justitsministeren kan dog fritage for kravet herom i det omfang, det er nødvendigt til opfyldelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Justitsministeriet er af den opfattelse, at denne lempelse kan ske uden at gå på kompromis med de nødvendige hensyn til en kvalificeret bistand i retssager, idet der særligt henses til kravet til de ansatte og den afgrænsede type af sager.

Justitsministeriet er enig med udvalgets flertal i, at der bør fastsættes regler om god skik for partsrepræsentanter, der ikke er advokater, og som møder i sager omfattet af småsagsprocessen. Justitsministeriet finder endvidere, at sådanne regler også bør omfatte de partsrepræsentanter, der møder i sager om inddrivelse af forfaldne pengekrav i den forenkledte inkassoproces samt under udlægsforretninger i fogedretten. Såvel tvistige som ikke-tvistige sager findes at stille krav om en særlig regulering af partsrepræsentanternes adfærd, idet klienten, modparten og retten har en interesse i, at en partsrepræsentant udviser god skik i forbindelse med varetagelsen af klientens interesser. Justitsministeriet bør have kompetence til – på baggrund af indberetning fra retterne og klage fra klienter eller andre, der har en retlig interesse heri – at påse partsrepræsentanternes overholdelse af reglerne om god skik og at sanktionere overtrædelser, f.eks. ved at fratage en partsrepræsentant adgangen til at give møde for andre i retten. En sådan afgørelse om fratagelse af adgangen til at møde for andre i retten bør kunne indbringes for domstolene.

8. Andre regler i retsplejeloven om advokater

8.1. Gældende ret

8.1.1. Det følger af retsplejelovens § 122, stk. 1, at udøvelse af advokatvirksomhed ikke kan forenes med en juridisk stilling ved domstolene, anklagemyndigheden eller politiet, jf. dog bestemmelsen i retsplejelovens § 106.

Ifølge retsplejelovens § 122, stk. 2, kan udøvelse af advokatvirksomhed i øvrigt ikke forenes med nogen stilling i det offentlige tjeneste, medmindre justitsministeren i særlige tilfælde gør undtagelse herfra.